

FOTO: RUNE IMBERG

Procession på jubileumsdagen.

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Kenya har firat 60-årsjubileum på Matongo. Eftersom kyrkans arbete inleddes på Itierio präglades även gudstjänstfirandet där av jubileet. Roland Gustafsson och Rune Imberg deltog i firandet och de fick även möjlighet att besöka Central Rift-distriktet tillsammans med missionären Kerstin Nilsson.

Jubileum på Matongo

Festligheterna 24–25 juli på Matongo missionsstation innehöll både predikan, sång, tal, hälsningar, festmåltid och överlämnande av jubileumsbok.

DET VAR ETT MINNESVÄRT jubileum på Matongo! Vid den inledande högmässan på torsdagskvällen den 24 juli, då biskop Walter Obare celebrerade, predikade den finske f.d. Kenya-missionären Reijo Arkkila över Petrus bekännelse och om Kristi kyrkas grundval (Matt. 16:13–20).

Själva jubileumsdagen, den 25 juli, inleddes med procession. Representanter från kyrkans fyra stift vandrade genom Matongostationen och förenades vid det teologiska seminariet (MLTC), där festligheterna pågick under ca sex timmar. Under generalsekreterare John Halakhes ledning genomfördes ett varierat program med sång, hälsningar och tal.

Ett antal understödjande organisationer framförde sina gratulationer: Mis-

sourisynoden från USA, Norsk Luthersk Misjonssamband, Lutherska Evangeliföreningen i Finland, World Mission Prayer League, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland, ELM-BV och Missionsprovinsen i Sverige.

Rune Imberg, som på ELCKs uppdrag skrivit en jubileumsbok, presenterade på ett övergripande sätt sin omfattande forskning. Boken överlämnades därefter av ELM-BV som gåva till ELCK.

Ytterligare två böcker lanserades vid högtiden: MLTC-rektor Joseph Ochola Omolos bok *Reconciliation in An African Context* och Reijo Arkkilas bok *Walter Obare – Confessional Lutheran Bishop in Africa*.

Biskop Walter Obare framförde ELCKs tack till Herren, samarbetande organisationer och ELCKs medarbetare och medlemmar. Han höll sedan ett gripande tal om Guds förunderliga ingripande – hur evangeliet sedan 1948

fått ingång och framgång i Kenya. Dessutom presenterades med utgångspunkt från 2 Petr. 1:19 vad som utgör ELCKs profil och uppdrag, betoningen av reformationens grundläggande moment: *Skriften allena, nåden allena, tron allena* – och *Kristus allena* (föredraget kommer att publiceras på ELMs hemsida).

Ca 600 jubileumsgäster samlades avslutningsvis vid en gigantisk jubileums-tårta och till gemytlig måltidsgemenskap. **ROLAND GUSTAFSSON**, missionsföreståndare

**Jubileum
60 år**

FOTO: RUNE IMBERG

Rune Imberg, Walter Obare och Roland Gustafsson.

A door opened by the Lord

A History of the Evangelical Lutheran Church in Kenya Boken är en skildring av Kenyas evangelisk-lutherska kyrkas (ELCK) historia. Författaren, som själv arbetat som missionär i Kenya, har i det forskningsuppdrag som beställts av kyrkan främst velat svara på tre frågor: Varför beslöt ELM-BV att påbörja ett missionsuppdrag i Kenya? Hur har kyrkan utvecklats från ett enkelt missionsbesök till en stor, oberoende kyrka? Vilka överväganden och beslut har påverkat denna utveckling mest?

BV-Förlag, 159 kr

Bröder och systrar i Kristus!

Detta är den dag som Herren har gjort, låt oss på den jubla och vara glada (Ps. 118:24).

Å ELM-BVs vägnar framför jag hälsningar och tack med anledning av arbetet för evangeliet från första dagen ända till nu, i förvisning om att han som har börjat ett gott verk också skall fullborda det intill Jesu Kristi dag.

Vi tackar Gud som genom sin kärlek och barmhärtighet har fört oss samman i detta uppdrag. Vårt arbete har inte varit förgäves i Herren! Det är inte baserat på mänsklig styrka och mänskliga

resurser. *Inte åt oss, Herre, inte åt oss utan åt ditt namn ge äran, för din nåds och din sannings skull* (Ps. 115:1).

Bröder och systrar: jag förmedlar hälsningar från ELMs styrelse, från missionssekreterare Karin G. Ekström, f.d. ELM-missionärer samt från missionsvänner i Sverige, med tillönskan om Guds fortsatta ledning och välsignelse.

Fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår Herre Jesus Kristus,

upp från de döda, han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Och må han verka i oss det som behagar honom, genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen (Hebr. 13:20–21).

Det är en glädje att å ELMs vägnar till ELCK få överlämna 2 000 exemplar av jubileumsboken *A door opened by the Lord – the history of the Evangelical Lutheran Church in Kenya*.

UR ROLAND GUSTAFSSONS TAL PÅ MATONGO

Jubileum
60 år

Välsignade gudstjänster på Itierio

Nästan exakt 60 år efter att ELMs missionsarbete inletts i Kenya och på den plats som senare blev Itierio missionsstation firas gudstjänster som pågår i timmar och dit människor i tusental strömmar in.

DET ÄR MORGON PÅ ITIERIO, strax utanför staden Kisii i sydvästra Kenya. Klockan närmar sig åtta och jag ser en mängd skolelever klädda i grönt och vitt på väg till kyrkan. Hälften av dem bär på stolar – annars får de inga sittplatser! Kolonnen av elever fortsätter och fortsätter. Fler och fler personer samlas i parken runt Itierio kyrka. Snart börjar skolgudstjänsten som kommer att pågå i mer än en och en halv timme. Roland Gustafsson, Kerstin Nilsson och jag deltar ungefär halva tiden. Klockan elva börjar den vanliga församlingsgudstjänsten som, när den är över, visar sig ha pågått i tre och en halv timme.

DENNA SÖNDAGSMORGON, den 27 juli 2008, firar vi alltså gudstjänst på Itierio tillsammans med ca 3 000 personer. I tankarna går jag tillbaka till en annan söndag i slutet av juli, 60 år tidigare, då Missionssällskapet Bibeltrogna Vänner inledde sitt arbete i Kenya:

Söndagen den 25 juli [1948] inledde vi med predikoverksamhet. Vi har ju ännu inte någon lokal, men vi går ned till infödingarnas torgplats, där det varje söndag samlas hundratal människor för att köpa och sälja. På någon liten upphöjning eller under ett skuggrikt träd ställer vi oss och söker undervisa om frälsningens väg. Åhörare saknas inte. Senaste söndag var nog ett par hundra omkring oss och lyssnade till Ordet. Särskilt verkar mycken ungdom ha stort intresse.¹

Under en tid pågick missionsarbetet på detta sätt, men ganska snart byggdes den första skolan på Itierio, och man

började fira gudstjänst där. I december 1951 skedde det första dopet, och snart var församlingen så stor att man behövde en permanent kyrka på stationen. Det första spadtaget togs i september 1959, och K.G. Ohlsson läste då från 1 Mos.: *Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port.*² Ett år senare stod kyrkan färdig och den 18 september 1960 invigdes den.

NU SATT VI DÄR, tre representanter för ELM-BV, alla med många års tjänst i Kenya, och firade gudstjänst – men inte *inne* i kyrkan utan *utanför*. En bit bort kunde vi se att en av kyrkans kortväggar, den med ingången, nyligen rivits. Varför? Ja, inte på grund av bristande byggnadsskicklighet och underhåll utan för att kyrkan blivit *för liten*.

Ända sedan sin tillkomst har kyrkan rymt ca 400 personer. Nu håller

Eleverna bär stolar så att alla får en sittplats – de flesta utomhus.

den på att förlängas med ca tio meter för att kunna rymma 700 personer för ”vanliga” gudstjänster. Men det räcker ändå inte. En bit bort planerar man att på sikt bygga en katedral med sittplats för ett par tusen personer. Och visst behövs något sådant! Under terminstid har man oftast två skolgudstjänster med sammantaget mer än 2 000 elever (från fem internatskolor), och efter detta följer sedan församlingens huvudgudstjänst med 500–1 000 deltagare.

Det blev en lång gudstjänst för församlingen: ett antal körer medverkade (körsången tog en timme!), Kerstin och jag framförde hälsningar, Roland höll en inträngande predikan över Upp. 22:7, 10–15, och vid nattvardsgången stod

nattvardsgästerna i långa rader trots att vi var fyra tjänstgörande präster.

DET VAR RIKA OCH VÄLSIGNADE gudstjänster vi fick vara med om, och Ordet räcktes ut till både unga och gamla. I mina tankar blev jag gång på gång påmind om detta stora och underbara, att vi människor må så och vattna, men att Gud är *den som ger växten* (1 Kor. 3:7).

Vi tre svenskar som satt där, vi fick glädjas över *skörden*, och över att Guds ord haft framgång i Kenya. Jag tänkte också med tacksamhet på alla dem som *sått ut* Ordet på Itierio: familjerna Lundström och Salomonsson, Kerstin Andersson, K.G. Ohlsson med familj, följda av många andra. Och – dessa

båda gudstjänster firades bara ett tiotal meter från den grav där Anna-Brita Albertson har sitt sista vilorum efter 55 års tjänst i Kenya.

Ett av huvudintrycken från gudstjänsten blev detta: vi svenska kristna har mycket att glädja oss över tillsammans med våra kenyanska trossyskon!

RUNE IMBERG, rektor FFG och f.d. missionär

1. Martin Lundströms beskrivning av denna händelse återfinns i *Bibeltrogna Vänners Missionstidning*, 1948:130. Den är också citerad i Gustafsson – Imberg – Wiberg, *Som en brusande flod*, s. 7.
2. Se Rune Imberg *A door opened by the Lord*, s. 101, not 1. Uppgifterna är tagna från Iréne Ohlssons bok *Från Karelen till Afrika*, s. 66.

Ett TACK från Kenya

MED ANLEDNING AV Roland Gustafssons och Rune Imbergs deltagande vid jubileumsfirandet kom den 6 augusti följande meddelande till ELM-BV från kyrkans generalsekreterare:

”Tack så mycket för er närvaro vid högtiden. Vi är skyldiga er alla, våra vänner, ett tack för att ni kom med evangelium till oss. Tack för alla dessa gångna år och för vårt fortsatta partnerskap i missionsarbetet. Vi är också stolta över det arbete som pastor Rune gjort och att ni gav honom möjligheten till det. Vänliga hälsningar, John Halakhe.”

**Jubileum
60 år**

Samwel Kiprono Langat är präst och distriktsledare i Central Rift-distriktet i Kenyas evangelisk-lutherska kyrka, ELCK.

Vem är du och varför blev du präst?

I min familj var jag den äldste av sex barn, började grundskolan 1979, gick gymnasiet och senare en teologisk kurs och prästvigdes den 6 maj 2001.

Prästens jobb är fint och eftersom jag själv genom kyrkan fått hjälp med mina skolavgifter på gymnasiet såg jag prästens arbete som en möjlighet att hjälpa andra som har det svårt. Jag är glad att Gud hjälper mig att hjälpa andra trots att det många gånger är svårt ekonomiskt.

Vad gör du när du vill koppla av?

Jag söker upp en tyst plats, lyssnar på instrumentalmusik, läser något bildande eller en bibelberättelse. Ibland kanske jag besöker vänner och pratar lite med dem.

Vad gör dig glad när du tänker på arbetet i Central Rift-distriktet?

Två saker: relationen mellan distriktet och vår missionspartner ELM samt harmonin och enheten som vi har i ledningen och i gruppen av anställda i församlingstjänst.

Berätta om något som hänt de senaste åren!

Med stöd från ELM har vi sedan 2006 kunnat undervisa i ledarskap och förvaltarship. Vi har också nyligen köpt två motorcyklar som ska användas vid besök i pastoraten.

Vilken är er största utmaning?

Det är hur vi ska kunna sköta administrationen i detta stora område som motsvaras av 18 kommuner. En annan stor utmaning är att sprida evangeliet överallt. Ytterligare en är hur vi ska kunna hjälpa våra ungdomar, särskilt ekonomiskt, att utvecklas och skaffa sig en yrkesutbildning.

Vad önskar du för arbetet om du ser framåt fem år?

Jag hoppas att evangeliet spritts till ännu fler platser både på landsbygden och i samhällena. Jag hoppas också att vi ska ha löst transportfrågan på ett bra sätt. Svårigheten att ta sig mellan olika platser är ofta ett stort hinder för arbetet. Och jag hoppas att distriktet ska vara ekonomiskt självförsörjande. *Till Livs* läsare får gärna be för oss så att detta blir verklighet.

KERSTIN NILSSON

Rundtur i evangeliets spår

I samband med ELCKs jubileum fick Kerstin Nilsson möjlighet att tillsammans med Rune Imberg och Roland Gustafsson under två dagar göra en resa i Central Rift-distriktet, ett område dit evangeliet nått.

VI BÖRjade i Eldoret pastorat. I stadsdelen Race Course träffade vi några av de kristna som själva lyckats bygga en kyrka av takplåt. Byggnaden har också anslutits till det kommunala vattensystemet och man är på god väg att koppla in elektricitet. Församlingen önskar förstås få till stånd en mer permanent byggnad. Det är ingen stor församling där. Eldoret drabbades svårt av våldsamheterna efter valet, och fortfarande har en del av de kristna inte återkommit till kyrkan.

Efter lunch fortsatte vi till Eldoret West, en församling som startades 2005 som ett led i att utvidga arbetet i den staden. Några församlingsmedlemmar hade samlats hemma hos en av ledarna och vi fick ytterligare en bild av önskemål, visioner och problem i arbetet.

Kaptich ligger en knapp timmas bilresa från Eldoret, i ett område med stora jordbruksmarker. Till skillnad från stadsförsamlingarna, som ofta domineras av *kisii*, är Kaptich en församling med mest *kalenjin*. En bidragande orsak till att ELCK kom till Kaptich var att en av flickorna där gifte sig med en man från kyrkan i Atemo. Mötet med lutherska kristna gjorde att man välkomnade ELCK till Kaptich. Kontakter knöts med Chesinende och bland andra var Stefan Ekström med och öppnade församlingen 1994.

Dag två var Saino-pastoratets tur. Roland, som besökt området i början av 1980-talet när han arbetade med TEE (teologisk distansundervisning), berättade att bebyggelsen och det uppodlade området då tog slut där Saino kyrka ligger. Nu for vi till en knappt sex år gammal församling i Kipkoris, 10–15 km längre bort, där det förut bara fanns skog men nu är bebyggt. Evangeliet har nått dit, de kristna vi mötte önskar att arbetet ska fortsätta.

Morgonen därpå nåddes vi av ett tråkigt besked: på Kongoi ELCK *Secondary School* hade ett av skolans träklassrum satts i brand under natten – när vi kom dit hade polisen just avslutat sin första undersökning. Troligen är några av skolans elever ansvariga.

Varför gör man detta? Hopplöshet? Oro inför examen som börjar i oktober? En våg av sådana händelser har gått över Kenya den senaste tiden. Det är så oerhört viktigt att låta dessa ungdomar få höra mer om Jesus, att de får lära känna honom personligen. Bara Han kan ge frid och hopp! Och lite om det fick vi vara med om att förmedla till eleverna vid en samling strax innan vårt besök i Saino avslutades.

KERSTIN NILSSON, missionär i Kenya

FOTO: RUNE IMBERG